

رضا کرامتی منش، ۱۴۰۳

واکاوی نهاد تعویق صدور حکم در رویه قضایی کشور ایران، چالش‌ها و راهکارها

نهاد تعویق صدور حکم، تأسیسی نوین است که تا پیش از این، هیچ سابقه‌ای در قانون ایران نداشته است. نهاد مذکور که تنها در ارتباط با مجرمین غیرخطرناک (به ویژه اطفال) خطاب کردن این دسته از بزهکاران و «مجرم» مورد استفاده قرار می‌گیرد، با هدف جلوگیری از مساعدت در جهت اصلاح و بازپروری آنان، تنظیم شده است. این پژوهش با هدف بررسی واکاوی نهاد تعویق صدور حکم در رویه قضایی کشور ایران، چالش‌ها و راهکارها و به روش کتابخانه‌ای صورت گرفته است. نتایج نشان داد، در این نهاد نوین شاهد رویکرد ویژه درباره اشخاصی می‌باشیم که پاره‌ای از جرائم خرد را مرتکب شده‌اند و قانونگذار در جهت سازگاری آن‌ها با قواعد اجتماعی و جلوگیری از ارتکاب مجدد رفتارهای مجرمانه، با اجتماع شرایط لازم، امکان به تعویق افتادن رأی محکومیت آن‌ها را پیش بینی نموده است. تعویق صدور حکم بر مبنای اصل فردی کردن مجازات بنا گردیده و جزء نهادها ارفاقی برای بزهکاران قلمداد می‌شود. در رویه قضایی مربوط به نهاد تعویق صدور حکم و در قانون مجازات اسلامی 1392 نهادهایی نظیر نظام آزادی مشروط، نظام نیمه آزادی و مجازات‌های جایگزین حبس، تعلیق اجرای مجازات و در قانون آیین دادرسی کیفری مواردی همچون قرار ترک تعقیب، قرار توقف تحقیقات و محدود کردن بازداشت‌ها از مصادیق نهادهای ارفاقی می‌باشد. در رویه قضایی مربوط به این نهاد چالش‌هایی از قبیل؛ بررسی شرایط دارا بودن فرد مجرم از شرایط بهره‌مندی از این نهاد، امنیت قضایی، قضا‌دایی و عدالت‌محوری وجود دارد که نهادهای حقوقی باید آنها را مدنظر قرار دهند.

واژگان کلیدی: تعویق صدور حکم، رویه قضایی، چالش‌ها و راهکارها.

کلیدواژه‌ها: تعویق صدور حکم، رویه قضایی، چالش‌ها و راهکارها.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۰۲۹۷۰۷۸۰۴۲۰۴۲۱۴۰۳۲۱۶۲۹۳۳۲۳۷

تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۱۱/۱۰

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر عدنان عمرانی فر

Thesis:

Analyzing the institution of postponement of judgment in Iran's judicial procedure, challenges and solutions

The institution of deferred sentencing is a new institution that has no precedent in Iranian

law. The institution, which is used only in relation to non-dangerous criminals (especially children), is designed to prevent assistance in their reform and rehabilitation. This study aims to examine the institution of deferred sentencing in the judicial practice of Iran, its challenges and solutions, and was conducted using a library method. The results showed that in this new institution, we witness a special approach to individuals who have committed some petty crimes and the legislator has foreseen the possibility of postponing their convictions, in order to adapt them to social rules and prevent them from committing criminal behaviors again, with the necessary conditions. Deferred sentencing is based on the principle of individualizing punishment and is considered one of the institutions that provide leniency for criminals. In the judicial procedure related to the institution of postponement of sentence and in the Islamic Penal Code of 1392, institutions such as the conditional release system, the semi-freedom system and alternative punishments to imprisonment, suspension of execution of sentence, and in the Criminal Procedure Code, cases such as the order to abandon prosecution, the order to stop investigations and limiting arrests are examples of conciliatory institutions. In the judicial procedure related to this institution, there are challenges such as; examining the conditions of the criminal person having the conditions to benefit from this institution, judicial security, judicial decriminalization and justice-oriented, which legal institutions must consider.

Keywords: postponement of sentence, judicial procedure, challenges and solutions.